

च्यते गौरी नशब्देनोच्यते कूरः ॥ तेन माङ्गलिकश्रायं शब्दस्तेन इति स्मृतः
SaṅgītADĀM. im ÇKDR.

तेप्, तैपते tröpfeln Dhātup. 10, 2. zittern; fallen KavikalpADR. im ÇKDR.

तेम m. = स्तम das Nasswerden AK. 3, 3, 29. — Vgl. तिम्.

तेमन 1) n. a) Brühe, Sauce AK. 2, 9, 44. H. 399. H. an. 3, 380. MED. n. 72. — b) das Nassmachen MED. Feuchtigkeit (क्तेद्) H. an. — 2) f. ई eine Art Ofen H. an. — Vgl. तिम्.

तेर (?) n. Mund H. c. 118.

तेल m. eine best. hohe Zahl VjUtp. 180.

तेलु m. N. pr. eines Stammes (?) gaṇa राजन्यादि zu P. 4, 2, 53.

तेव्, तैवते spielen (weinen BHATTAMALLA im ÇKDR.) Dhātup. 14, 28. — Vgl. दिव्, देव्.

तेवन (von तेव्) n. 1) Spiel. — 2) Vergnügungsgarten MED. n. 71. fg.

तेकायनं m. patron. von तिक gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. 2, 4, 68, Sch.

तेकायनि m. desgl. P. 4, 1, 154. Sch. zu 2, 4, 58. 4, 1, 90.

तेकायनीय m. ein Abkömmling und ein Schüler des Taikājani P. 4, 1, 90, Sch.

तेदपायन patron. von तीदपा gaṇa म्रश्चादि zu P. 4, 1, 110.

तेदपय (von तीदपा) n. Schärfe (des Messers u. s. w.): शस्त्र° Suçr. 1, 13, 14. शर° Çāk. 32, 5, v. l. von Stoffen u. s. w. Suçr. 1, 149, 1. 134, 12. 191, 20. 192, 20. 313, 5. 2, 235, 3. R. 1, 38, 20 (Gorr. 39, 19). scharfes, rauhes Wesen, Strenge M. 4, 163 (= MBh. 13, 4990). MBh. 12, 4355. R. 2, 21, 43. प्रतिकूलेषु तेदपयस्यावबोधः क्रोध इष्यते Siu. D. 73, 22. तेदपा (sic) im Gegens. zu मार्दव MBh. 3, 68.

तैगम्य n. nom. abstr. von तिगम Wils.

तैजन adj. wohl von तेजन 1, c: तैजनी वा वान्धुको वेधमः स्यात् Kāṭh. 21, 10.

तैजनिलच् (तेजनी°) Bez. einer Art Viṇā: सारातिमपवाधतां द्विषन्तं तैजनिलक् Lāṭi. 4, 2, 9.

तैजसं (von तेजस्) 1) adj. f. ई a) aus Glanz, Licht entsprungen, bestehend u. s. w. Çat. Br. 14, 3, 5, 9. 7, 2, 12. Māṇḍ. Up. 4. MBh. 1, 8207. 2, 312. 3, 15453. Suçr. 1, 151, 4. 313, 4. Ragh. 11, 43. Bhāg. P. 7, 2, 42. 13, 54. Mādhus. in Ind. St. 1, 23. — b) aus glänzendem Stoff, Metall bestehend: तैजसाश्ममयमन्मयेषु त्रिषु पात्रेषु Āçv. Grh. 4, 7. M. 3, 111. 6, 53. तैजसद्रव्यसेभञ्ज Schol. zu Kāṭh. Ça. 2, 5, 9. — c) Bez. des bereits gefärbten Speisesaftes (sonst सौम्य) Suçr. 1, 43, 10. — d) mit Drang, Leidenschaft तेजस् = रजस् behaftet: अर्ककार Sāmehjak. 25. Tattivas. 10. 33. Suçr. 1, 310, 8. Bhāg. P. 2, 3, 24. — 2) m. der Glänzende, Lichte, im Vedānta = सूक्ष्मशरीरव्यष्टुपकितं चैतन्यम् Vedāntas. (Allah.) No. 64. — 3) f. ई Scindapsus officinalis Schott. (तेजावती) Nigh. Pr. — 4) n. a) Metall AK. 2, 9, 9. Trik. 3, 3, 444. H. 1039. — b) zerlassene Butter ÇKDR. nach der Smṛti. — c) N. pr. eines Tirtha: तैजसं नाम तत्तीर्थं यत्र तीर्थं श्रयो पतिः । अग्निषिक्तः सुरगणैर्वरुणः MBh. 9, 2723. तैजसं वारुणं तीर्थं दीप्यमानं स्वतेजसा 3, 7035.

तैजसावर्तनी (तेजस + आवर्त्) f. Schmelztiegel AK. 2, 10, 33. °वर्तिनी H. 908.

तैतल m. N. pr. eines Mannes; davon patron. तैतलायनि gaṇa तिका-

दि zu P. 4, 1, 154.

तैतिर्त्त 1) (von तितित्ता) adj. geduldig gaṇa कृत्रादि zu P. 4, 4, 62. — 2) adj. von तैतिद्वय gaṇa कणवादि zu P. 4, 2, 111.

तैतिन्व patron. von तितित्नु Hariv. 1681.

तैतिद्वय patron. von तितित्ति gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

तैतिर m. = तित्तिरि Rebhuhn RĀĠAN. im ÇKDR. u. तित्तिरि. Wohl falsche Form für तैतिरि.

तैतिरि s. u. तैतिरि.

तैतिलं angeblich von तैतिलिन् P. 6, 4, 144, Vartt. 1. 1) m. a) Rhinoceros H. an. 3, 655. MED. l. 98. — b) ein Gott: शक्तिसदृशेन दानेनाराधितधरणीतलतैतिलगणः die Götter der Erde d. i. die Brahmanen Daçak. 176, 15. — c) = कलिङ्ग Daçak. 176, N. 2. — 2) n. N. des 4ten Karapa (s. करपा 3, m) Varāh. Brh. S. 99, 4. 6. Z. d. d. m. G. 10, 591. 600. H. an. MED. — Welche Bed. hat aber das Wort Ind. St. 2, 172. 173? Etymologisch lässt sich keine von den angegebenen Bedeutungen begründen und die verschiedenen Bedeutungen eintra die nahe zu bringen vermögen wir eben so wenig.

तैतिलकङ्कू (ति° + कङ्कू) P. 6, 2, 42.

तैतिलिन् P. 6, 4, 144, Vartt. 1. तैतिलि N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 38, 9 v. u.

तैतिरि (von तित्तिरि) 1) adj. a) vom Rebhuhn komend Āçv. Grh. 1, 6. ÇĀṆH. Grh. 1, 27. R. Gorr. 2, 100, 63. Suçr. 1, 323, 14. — b) von Tittiri (N. pr.) stammend: तैतिरी (तैतिरीया?) शाखा s. u. तित्तिरि 2 am Ende. — 2) m. a) = तित्तिरि Rebhuhn RĀĠAN. im ÇKDR. — b) Rhinoceros ÇKDR. angeblich nach MED.; vgl. तैतिल. — 3) n. eine Schaar Rebhühner AK. 2, 5, 43. H. 1415.

तैतिरि (wie eben) m. N. pr. eines alten Weisen, eines älteren Bruders des Vaiçampājana, MBh. 12, 12760. N. pr. eines Sohnes des Kapotaroman und Vaters von Punarvasu Hariv. 2016. तैतिरि PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 33, 3 v. u.

तैतिरिक (wie eben) m. Fänger oder Züchter von Rebhühnern R. Gorr. 2, 90, 13.

तैतिरीय m. pl. die Schüler des Tittiri, N. einer Schule des Jaçurveda (auch der Jaçurveda selbst in der Redaction dieser Schule VP. 280) P. 4, 3, 102. Siddh. K. zu P. 6, 4, 5. R. 2, 32, 15 (Gorr. 17). Verz. d. B. H. No. 110. Ind. St. 1, 44. 43. 3, 271. तैतिरीयाध्यायक 1, 76. °शाखा, °शाखिन् 3, 400. °वेद 1, 68. fgg. °संहिता (der Anfang erschienen in der Bibl. ind.) 70. fgg. 470. 3, 283. °ब्राह्मण (der Anfang erschienen in der Bibl. ind.) 1, 72 u. s. w. 3, 284. तैतिरीयारण्यक 1, 74 u. s. w. °सूत्र 80. fgg. °प्रातिशाख्य 79. 4, 77. fgg. °वार्तिक und °व्याख्या 1, 470. तैतिरीयोपनिषद् herausgegeben von Rōsa in der Bibl. ind. Vgl. Verz. d. B. H. No. 141. fgg.

तैतिरीय adj. zur Schule der Taittiriya gehörig: समासाय MÜLLER, SL. 196. 363. m. pl. = तैतिरीया: Ind. St. 1, 83. 3, 271. 4, 78. Roth in d. Einl. zu Nir. XLVII.

तैत्तिडीकं (von तित्तिडीक) adj. f. ई mit einer sauren Brühe von Tamarinden zubereitet P. 4, 4, 4, Sch.

तैन्दुक (von तिन्दुक) adj. f. ई vom Baum Diospyros embryopteris